

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

listopad 2022 / ročník XXXII

Služebník Boží Josef
Hlouch o modlitbě
svatého Růžence

HLAS v Záblatí

Mitra

INFORMACE O AKCÍCH

Sekce pro mládež ČBK

Týden modliteb za mládež 2022

V týdnu od 13. do 20. 11. 2022 bude probíhat Týden modliteb za mládež. Vyvrcholením Týdne bude nedělní Slavnost Ježíše Krista Krále, kdy budeme slavit 37. světový den mládeže. Smyslem Týdne modliteb za mládež je spojit se ve vzájemné modlitbě za mladé lidi. Nebojte se uspořádat modlitební setkání ve vašich farnostech. Modlit se může opravdu každý! Věříme, že každá i v našich očích nepatrná modlitba z upřímného srdce má smysl a Bůh si ji může použít pro obnovu mladé generace. Zapijte farníky všech věkových kategorií. Napište nám termín a místo setkání na anobohu@gmail.com, pomůžeme vám s propagací. V modlitbě za mládež se můžete také spojit prostřednictvím živého vysílání v TV Noe.

Na webu www.cirkev.cz (Sekce pro mládež České biskupské konference) najdete inspiraci, tiskové materiály a podněty k Týdnu modliteb za mládež.

Poselství Svatého otce Františka k 37. světovému dni mládeže 2022 a 2023

Celý text tohoto poselství najdete na webu www.cirkev.cz (publikováno jako aktualita 21. 9. 2022).

Informace pro mládež k SDM Lisabon 2023

Podrobnější informace k účasti na Světových dnech mládeže na mezinárodní úrovni v Lisabonu bychom rádi zveřejnili koncem měsíce října 2022. Nyní probíhá komunikace s pořadateli setkání. Dostupné informace zveřejňujeme na www.svetovednymladze.cz. „Dny v diecézích“ se budou konat od 26. do 31. července 2023, setkání v Lisabonu bude od 1. do 6. srpna 2023.

Studijně formační kurz (SFK) Sekce pro mládež ČBK

V rámci vzdělávání v práci s mládeží nabízíme SFK. Kurz nabízí vzdělávání, formaci, přednášky, práci ve skupinkách, vzájemné předávání zkušeností, sdílení, poznání nových lidí, spoluvytváření společenství. Kurz trvá 2 roky, každý rok 3 týdny. Více informací najdete na webu www.cirkev.cz (Sekce pro mládež České biskupské konference) nebo je získáte na e-mailu mladez@cirkev.cz.

Nejbližší kurz začíná 9.–13. 10. 2022 v Českovídě u Blanska.

Témata přednášek: Zkušenosti a manažerské dovednosti v pastorační mládeži; Základy pedagogických principů v přípravě a realizaci aktivit, které souvisejí se spirituální oblastí; Mladí a staří ve farnosti, mezigenerační modlitba, zapojení do volontariátu; Pornografie, jak jí předcházet; Význam a hodnota duchovního života.

P. Mgr. Roman Kubín, ředitel Sekce pro mládež ČBK

Obsah

Dobrovolník Vladislav Štrejn získal Cenu charity za rok 2022	3
Služebník Boží Josef Hlouch o modlitbě svatého růžence (2. část)	4
Hlas v Záblatí	7
Mitra	8
Prachatice: byla opravena kaple sv. Filipa Neri	10
Deset let těžké služby. Ale krásné.	11
Personalia	11
Slovo života pro děti	12
Myslivci a lesníci si na Hluboké připomněli svého prvního patrona sv. Eustacha	14
Kájovská hlavní pouť	15
„Požehnaný ležák“ již po šesté!	16
VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...	18
Chroboly: hnacím motorem byla opět láska	20
Báseň jako kněz	20
Podzimní pouť v Římově – Povýšení svatého kříže	21
Charity Pelhřimov a Kamenice nad Lipou oslavily třicet let	21
Další rok v Diecézně – misijním mezinárodním semináři Redemptoris Mater v Českých Budějovicích	22
Teologická fakulta JU zahájila akademický rok	23
„MÁME OTEVŘENO“: evangelizační večer v katedrále	24

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

Šéfredaktor: Ing. Petr Samec, Dr.

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: MPRINT s.r.o., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Uzávěrka příštího čísla je 10. 11. 2022

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Přispět na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u UniCredit Bank, a.s., č. ú.: 1387924949/2700, variabilní symbol: 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: V neděli 28. srpna 2022 požehnal otec biskup Vlastimil zvony "Sv. Jan Křtitel" a "Sv. Vojtěch" v kostele Umučení sv. Jana Křtitele v Záblatí. Více si přečtete v článku na straně 7; Foto: Stanislava Vitoňová / Člověk a víra

Foto: Stanislava Vitoňová / Člověk a víra

Strop presbytáře nově opravené kaple sv. Filipa Neri nad Prachticemi je ozdoben nádhernou freskou. Více v článku na straně 10.

Dobrovolník Vladislav Štrejn získal Cenu charity za rok 2022

Každý rok oceňuje Charita ČR devět svých zaměstnanců a spolupracovníků za mimořádné charitní dílo. V letošním roce získal za naši diecézi tuto cenu pan Vladislav Štrejn z Českých Budějovic. Dlouhých 15 let pracoval jako dobrovolník, jeho pracovní nasazení bylo skutečně mimořádné a inspirativní, je velmi spolehlivý a klienti na něho pěli chválu.

Pan Štrejn pracoval se stovkami lidí – hlavně se seniory, a to s jednotlivci, které doprovázel, trávil s nimi volný čas, předčítal jim, naslouchal jejich příběhům, ale zařizoval i skupinové aktivity a zábavu – společné tancování, pití „čaje o páté“, a podobně. Před pandemií mával ročně okolo 150 hodin, které v centru – pochopitelně bez nároku na honorář – odpracoval.

„Pan Štrejn byl jedním z prvních, ne-li úplně první, akreditovaný dobrovolník našeho Dobrovolnického centra a je rekordmanem v délce spolupráce. V posledních pěti letech tady nebyl žádný jiný dobrovolník, který by s námi a klienty spolupracoval tak dlouho. Rádi bychom mu tímto srdečně poděkovali. Vnímáme ho jako vyslance za všechny dobrovolníky, jejichž činnosti si velmi vážíme.“ uvádí koordinátorka Dobrovolnického centra Barbora Fišerová Pegleyová.

Foto: Petr Zikmund

Vladislav Štrejn

Vladislavu Štrejnovi blahopřejeme, ještě jednou děkujeme a přejeme hodně úspěchů a pevné zdraví v dalších letech jeho života.

Veronika Kabátová

Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Vaše reakce a příspěvky posílejte na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice

Služebník Boží Josef Hlouch o modlitbě svatého růžence

(2. část – pokračování textu z říjnového čísla)

Růženec a jeho tajemství chceme prožívat. Za druhé: Ta tajemství jsou pramenem veškeré spásy, vždy obětovat. A za třetí: Ta tajemství, která jsou pozváním Božské lásky k nám, chceme následovat a jak člověku, pokud možno jest, napodobovat.

Růženec, s tou úchvatnou podívanou na tajemství života Páně a Panny Marie, to je pouť rajsou zahradou. Vše je tu rajsou krásné, mocné, co vtělený Bůh se svou neposkvrněnou Matkou pro nás obětovat, prožívat. Procházíš nemocnicí a doneseš domů dech nemocnice; procházíš zahradou květinovou a doneseš si vůni květů. A procházej celou duší tímto rájem Božích tajemství a vdechneš je v sebe a doneseš si je v duši, jimi prohrát. To je, co chce apoštol, k čemu zve Korintány: Jsme Kristovou libou vůní pro Boha. To je krásné pozvání, jak vznešené, nebesky noblesní, být vůní Kristovou, Kristovy krásy se zmocnit, a to pro Boha. A to je to největší, co nám chce dát modlitba Růžence každým dnem, neboť každý den má být aspoň třetí částí velkého Růžence posvěcen. To, co jsme rozjímali, máme následovat: To znamená, ty krásy ctností, co nám ty pravdy zjevily, uskutečňovat. Neboť to, co jsme viděli a poznali, nemá být jen blahou lázní, procházkou rajsou zahradou, nýbrž to nám je dáno jako úkol. Ten se vždy před námi rozvíjí a nám sděluje láska Boží starost o nás, abychom měli co největší podíl na těchto tajemstvích. Právě na této ochotě závisí nejpodstatnější užitek modlitby vůbec a zvláště modlitby svatého Růžence.

Vnější náboženský kult má tolik ceny, kolik v nás toho pozadí, té snahy člověka Bohu opravdu sloužit v oddanosti. Teologie posledních dob, papežové, zcela jasně učí, jak podstatně závisí účinek Božích tajemství na tom, v jakém smýšlení a s jakou dispozicí a hlavně – s jakými plány, rozhodnutími je prožíváme a konáme. Kolik ducha ochoty, oběti máme. Ježíšův život byl od vtělení až do hrobu jedno trvalé *offertorium*, obětování. My musíme svůj život učinit trvalou vnitřní obětí. Nejenom, že ochotně přijímáme, co Bůh po nás žádá, ale my musíme být velkorysí a musí nám být smutno – máme-li pravou lásku ke Kristu – že tak málo můžeme obětovat, že máme jen jeden život.

Pius XI. ve své encyklice *Miserentissimus redemptor* praví, že věřící mají při mešní oběti sebe sami přinést jako oběť živou, svatou, Bohu milou. Týž svatý Otec cituje sv. Cypriána, který se odvážil názoru, že oběť Páně – pokud jde o naše posvěcení – není úplná, jestliže náš úkon neodpovídá obětnímu úkonu Kristovu. Papež vysvětluje blíže, v čem má ta naše oběť spočívat. On praví: „Obětovat sebelásku a své vášně a své tělo oním mystickým ukřižováním,” jak o tom píše apoštol. Tím pak, tím bohatších plodů smíru a požehnání pro sebe i pro druhé získáme. Nezapomeňme to, tady je to. Tady je ten hřebík, kladívko a zatlouct ho. Jestliže jsme obětovali sebelásku. Kdo obětoval sebelásku,

kdo se jí zbavil, ten se zbavil největší choroby, která pije energii duchovní. Ten se zbavil pramene tolika chyb a provinění. Když toto řečeno o mši svaté, platí to o každé jiné oběti. Jaký to omyl, pěstovat blahobyt a utíkat před obětí a se zalíbením potom se modlit a domnívat se, že člověk Pánu Bohu slouží; ne, neslouží. Účelem života není blahobyt, pohodlí a duchovní sladkosti, ale sloužit, pracovat. Ti, kdo jsou Kristovi, ukřižovali svoje tělo. V tom spočívá smysl celého křesťanského života, aby náš život odpovídal tomu, čemu dává ve své modlitbě projev. Prostě při setkání s Božími tajemstvími musíme říci jako Kristus, jako Syn Boží při příchodu na svět: „Hle, přicházím splnit Tvou vůli, Bože.“ A když jsme to řekli v srdci, musíme to říkat celým životem. Tak můžeme oběť Ježíšovu, která obsahuje celý život a smrt, nazvat svou a můžeme se v růžencových tajemstvích zmocnit všeho toho nevýslovného požehnání.

Následovat a zas následovat, a proto na prvním místě se dívat, co budu, co musím, co mohu následovat a teprve na druhém

místě co si mohu pro ty druhotné účely vyprosít. (...) Bůh splní ty prosby druhotné tím spíš, čím více my vnášíme v modlitbu ochoty dát se těmi tajemstvími posvětit, proměnit, v životě je uskutečnit, prostě živě ta tajemství žít. A tak vidíme, ten Růženec chce s námi mimo kapli svým vlivem jít. Vliv té modlitby chce v nás pokračovat, neboť my máme zůstat v těch věcech, které jsou Boží, jak nám příklad dala Panna Maria. Takový život je pak krásný a svatý a mocný, co požehnání získá. Všude vidět květy růže tak krásné, jaké mohou vyrůst jen na záhonech Božích tajemství, jen větve vroucích Zdrávasů. Žalmista praví, že anděl Páně buduje tábor pokoje těch, kdož se bojí Pána. Myslím, že jest naší povinností, budovat též opevnění okolo našich křesťanských rodin, těch našich bratří a sester a neteří a synovců atd. vystaveným tolika nebezpečím a tu je každý ten vroucí Zdravas takto prožívaný, tak mocně rozjímaný, jako pilíř, jeden vedle druhého okolo těch, o jejichž spásu prožíváte denně tolik starostí, snad až mučivých úzkostí. Dnes v těch chvílích, plných úzkostí o budoucnost světa, dnes, kdy Církev svatá, jak se zdá, je ta poslední a rozhodující instance, aby se jí podařilo, když ke všemu jde s láskou a ve jménu Páně, ve jménu Ježíše Krista, Knížete pokoje, aby se podařilo to, co se nedaří politikům – přimět, uvést lidstvo na cesty pokoje, spravedlnosti, míru, lásky. Je to velká chvíle vzít dnes do rukou Růženec, veliké věci na ni čekají, veliké věci chce učinit ten, jenž jest mocný a sama Svatost sama. Velká, nesmírně velká bída duší. Velké, nesmírně velké útrapy trpících kletbou, války, zemětřesení, záplavy, hlad, nemoci, soužení. Čekají velká soužení a úzkosti nemocných, hříšníků, kteří umírají bez Pána, úzkosti matek a otců a starosti o děti, když pomyslí na budoucnost.

Veliké věci možno vykonat a budeš vzpomínat na ten Růženec jako Matka Boží na to úchvatné zvěstování tam, v chaloupce chudičké nazaretské, až budeš činit bilanci života, uvidíš ty Růžence jako třiadesát světél, každý z nich na cestě života. Až uvidíš, co ti přinesly, budeš také veliké věci mít, za tu tichou modlitbu Růžence učinil ten, který všechno může. Veliké chvíle to jsou, neboť je to možnost oslavit jakoby nebeskými růžemi Pána v jeho tajemstvích, velká slitování a vyslyšení si získat, neboť když Matička v těch posledních – řekli bychom – klasických zjeveních, vždy s Růžencem se zjevila, Růženci učila, Růženec nám do rukou dává a to proto, že nás miluje a že chce dětem to nejlepší, a proto jim též nejmocnější prostředek dává. Ano, jen slitování a odpuštění a milosrdenství bude odpovědí na každý ten Zdravas, který ovšem musí být aspoň trochu podobný onomu Zdrávasu, jež se modlil Archanděl Gabriel, jak mu jej nadiktoval Otec světél, onomu pozdravu, jakým pozdravila Alžběta požehnanou Pannu, musí být tlumočnickem a trestí všech těch úchvatných chvil, které se slévají v tisíce let, staletí, tisíckrát staletí, totiž ty chvíle, co Zdrávasy se modlí celá Církev svatá. Kéž jsou andělsky vroučné, zbožné a nebesky krásné. Vpravdě každý Zdravas Růžence jakoby růže z ráje přinesená.

A proto, poneseš tolik plánů, tolik tužeb, tolik úmyslů ke každému a v každý ten Zdravas. Všecko budeme vkládat v ruce své nebeské Matky, abychom ta tajemství prožili jako ona, co možná nejbližší a nejpodobnější Kristu Pánu, abychom mu vzdali úctu, vděčnost a způsobili radost, neboť jeho štěstím jest vidět nás šťastnými.

Jestliže v Káni Galilejské při svatbě Panna Maria pouze říci mohla Ježíši, kde to bolí, čeho je potřebí. Exegeté říkají, že tak to asi bylo, tak to asi byla zvyklá doma, v Nazaretě. Ježíši stačilo, když jeho milovaná Matka projevila o něco zájem. Jistě jí dnes stačí, Synu můj, pohled, jak vroučné tě tam a tam vyzývají a jak nemají tam tisíce a tisíce vína a víry, zdraví, štěstí, pokoje, ale jsou to tvoji miláčci, neboť každého z nich jsi miloval až k smrti. A kdyby byla ta bída a nehodnost sebevětší, nehodnost těch prosících, kdyby se žádný přímluvce neodvážil k trůnu milosti Boží, půjde Panna Maria, nemá daleko, je na trůně jako královna Ester, má kdykoliv přístup do komnat Krále, projde jimi až k srdci. S pokornou samozřejmostí tam vždy Panna Maria přistoupí, jí je každá zdánlivá nemožnost vyhrazena, aby se stala skutečností, tak jako důstojnost mateřství Božího. A Bohu není nic nemožno.

Panna Maria, Matka Slova vtěleného, Panna Maria, všemohoucnost prosící. Před matkou se každý cítí jako dítě. A Boží Syn, vzor všech Synů, je si i v nebesích vědom, že mu Maria život dala a ze všech tvorů nejvíc ho milovala. A v nebi, ta její láska přišla ve vidění: Staniž se podle Tvého přání. To může být jediná odpověď, jakou slyší Panna Maria na své prosby za nás, prosby zvláště mocné a krásné, neboť jsou jako květy, ta zrníčka na Růženci, která vyrostla na záhonech nejhlubších tajemství Kristovy lásky k nám. V tom je moc modlitby Růžencové, že ona nás uvádí ve spojení s pramenem všeho posvěcení a požehnání od Pána Ježíše a Panny Marie.

Ona ta tajemství oslavují vše, co Panna Maria s Ježíšem prožila, prožívala, a proto jsou jakoby tajemstvím setkání, prosebná setkání s Ježíšem tam v nebesích. V těch tajemstvích byla Maria Ježíši nejbližší a my věříme pokorně a doufáme, když – bohati těmito tajemstvími předstupujeme s prosbami svými před trůn milosrdenství Matky, že vždycky jsou přijata s láskou, jakou může odpovídat jen Boží Syn při každé vzpomínce na všecko, čím mu byla Maria zde a čím je mu dále v Církvi svaté, neboť skrze Marii k Ježíši a kde láska k Marii roste, tam vyroste větší láska k Ježíši a všechna úcta mariánská vyzní v novou slávu Pána našeho Ježíše Krista.

Z toho, co jsme poznali o významu svatosti, moci modlitby Růžence, může vyrůst a musí vyrůst důvěra, a to bezmezná důvěra. Všecko můžeme vykonat modlitbou Růžence. Oslavit Krista a Pannu Marii a sobě i duším a zájmům Církve a lidstva, všeho lidstva získat pomoci v čas příhodný. V apoštolském díle sv. Dominika, Ignáce, Alfonsa, Jana Boska, Pia X. vidíme, že tu hlavním tajemstvím, činitelem, bylo nejvnitřnější spojení s Bohem, životem modlitby, modlitbou samou. Zde jsou tedy oceány otevřené jako ty pozemské; každý tam může přijít a po jejich vlnách se plavit, jsou volné, každý z nich je nekonečný – po lidsku řečeno, hluboký a široký a toto vodstvo těchto tajemství, svaté víry Růžencem slavených, je nezdравější. (...) Když vezmeme Růženec do rukou, budiž nám jako by Panna Maria, Matka Církve svaté, právě koncilem tak slavená, jako by nám řekla: „*Hle, já tě posílám, čerpej vody z pramene Spasitelova.*“ Mojžíš měl jít k faraónovi, měl jednat za svůj zotročený národ a bál se. Přirozeně; k faraónovi přijít a něco chtít proti jeho zájmům znamenalo zahrávat si se smrtí. Tu mu Hospodin řekl: „*Jdi, vezmi tuto hůl do své ruky a konej s ní divy.*“ A jaké divy před faraónem i na poušti. Vezmi Růženec a konej divy! Vždyť Bůh nic neodepřel modlitbě pokorné, zvláště tak mocné, když se s námi a za nás modlí Boží Syn mocí těch tajemství, když se s námi a za nás modlí Boží Rodička. S tou holí Mojžíš činí divy a vysvobodí vyvolený národ, starozákonní Církev z otroctví. S tou holí v ruce provede svůj lid Rudým mořem, zachrání lid před útočícími Egyptany, tou holí vyvolá vodu ze skály a přivede svůj lid k branám zaslíbené země. Mohli bychom se rozjímavě zastavit u každého tohoto divu, který je viditelným znázorněním

neviditelných milostí. Vezmi Růženec a otevřeš skály, vezmi Růženec a projdeš mořem, vezmi Růženec a získáš pokrm lačnícím, vodu žíznivým, vezmi Růženec vroucně a budeš svobodnější od sebe sobectví, od nepřátel, vezmi Růženec a dojdeš do země zaslíbené, dokonalejšího řeholního života, dojdeš do zaslíbené země té svobodné lásky, jak jsme to my tak vřele zatoužili v exerciciích, vezmi Růženec a dojdeš do zaslíbené země svatého řeholního života, nad jaký nemůže být žádné království, žádná sláva země slavnější.

Víme, jaké divy se daly za modlitbu Růžence, když Církev trpěla nájezdy Turků, kteří po staletí ničili kulturu a hrozili zničit křesťanství. Vezmi tu hůl a konej s ní divy. Ve slavném poutním místě Einsiedeln po nešporách řadí se řada mnichů, jdou velebně a tiše, krok za krokem do milostiplné kaple; jsou si vědomi – my jsme vyslanci lidu poslaní k nebeské Královně. I tuto myšlenku vezmeme vždy do srdce, když do rukou bereme Růženec. Jsme vyslanci lidu československého, polského, vietnamského, italského, francouzského, německého, anglického, amerického a světa celého. Kéž ten Růženec vždy umíme brát do ruky s onou důvěrou, s jakou jej brávaly naše maminky, když tam na sv. Hostýně nebo na Svaté Hoře nebo jinde doma v kostele před sochou Matky Boží, když se modlily za nás, toužíce, aby to nejvyšší štěstí nás provázelo. Kéž jej umíme brát do rukou, jak jej brával Alfons. Je známo, když kdysi neměl jistotu; už to bylo vysoké stáří – 90 let, snadno zapomětlivý, ptá se svého bratra, sluhu: „*Už jsme se pomodlili Růžencem?*“ A bratr mu odpovídá: „*Zdá se mi, že ano.*“ A světec se rozechvěl, rozčílil: „*Tobě se zdá? Cožpak to může stačit, když se ti jen zdá? Nevíš, že na Růženci závisí má spása?*“ I každý z těch misionářů neznámých, kteří působili na kazatelně a ve zpovědnici divy, které jsou příklady udivit poslední soud. Až bude vše zjevno, ti všichni co činili mocí Růžence. Žalmista praví zajímavou, hlubokou myšlenku: „*Uvažte, co Pán vám hodlá,*“ nebo řekli bychom „*je ochoten učinit, a proto ho oslavujte ústy celými.*“ Zamysleme se, co asi velkého zamýšlí Bůh učinit nám, Církvi, národům, sténajícím, trpícím všemi souženými, nejstrašnějším pak dvěma – nevěrou a válkou, co Bůh hodlá učinit, když my znovu s vroucností a zbožností budeme se svůj Růženec modlit. (...) V Loretánské litanii – to jsou volání, samá volání k panně Marii. Ale povšimněme si – když k ní voláme jako ke Královně, čeká ji tam gradace, stupňování, jako jásavé fugy nesmrtelného Bacha kupí se jedno volání za druhým, jako vrcholná pásma velehor ční jedno nad druhým a ze všech těch pyšných vrcholů zní to opět a opět: Královno, Královno, Královno. Jako by tu měl býti zanechán poslední rozhodující dojem: Panna Maria je Královna; a jaká Královna. O tom se modlí všechny, Růžence všechna tajemství, všechny invokace, nejsvětější, nejmocnější, andělů, patriarchů, proroků, apoštolů, mučedníků, vyznavačů, tam, všech svatých a vrcholí to: Královno přesvatého Růžence; pak již jen ten dodatek, v němž se projevuje i moc toho Růžence: Královno míru. Kéž v Růženci vrcholí, co dovedeme říci, jak dovedeme rozjímat, jak se dovedeme formovat, jak dovedeme velika *offertoria* svatých předsevzetí k svatostánku i ke každému obrazu Matky Boží s Růžencem klást. Amen.

prof. PaedDr. ThLic. Martin Weis,
Th.D., vedoucí katedry teologických věd, TF JU

HLAS v Záblatí

Požehnání nových zvonů při poutní mši svaté v kostele Umučení sv. Jana Křtitele v Záblatí (farnost Lažiště).

V neděli 28. srpna 2022 požehnal otec biskup Vlastimil při poutní mši svaté v Záblatí dva nové zvony. Završil tak několikaleté úsilí obce, která si přála něčím zvelebit místní kostel a na radu pana faráře Šimona Stančíka nechala ulít dva zvony – sv. Jana Křtitele a sv. Vojtěcha. Původní zvony byly před sto lety zrekvírovány a z věže kostela dosud zazníval jen malý stávající zvon při pozdvihování.

Pan starosta Klabouch poděkoval všem, kteří výrobu nových zvonů svými příspěvky umožnili, a sdělil přítomným, že pravděpodobně na začátku listopadu budou tyto zvony v hodnotě 850 tisíc korun vyzdvíženy do věže a opatřeny elektrickým pohonem. Zvony jsou dílem zvonařského mistra Michala Votruby, který byl na slavnosti přítomen a o němž se otec biskup vyjádřil, že je požehnáním pro českobudějovickou diecézi. Otec biskup Vlastimil ve své homilii překrásně propojil obě hlavní témata slavnosti – zvony a Umučení sv. Jana Křtitele – když hovořil o hlasu či zvuku. Hlas zvonů oznamuje radostnou zvěst a povznáší naši mysl k Bohu. Provází nás životem, zaznívá při radostných i bolestných životních událostech. Podobně vstupoval hlas Jana Křtitele i do života krále Heroda. „Herodes měl Jana rád, chtěl naslouchat jeho hlasu. Ne každý, kdo k nám promlouvá, je schopen proniknout do našeho srdce, aby ho mohl pohladit, abychom tomu hlasu byli ochotni naslouchat, aby ten hlas měl sílu něco v našem životě změnit. Kdo takový hlas našel, by měl děkovat Bohu i tomu, od kterého ten hlas vychází,” říkal otec biskup.

Herodes však tento hlas zabil. Protože byl zbabělec a šlo mu hlavně o jeho moc a slávu, nevzal svůj slib Salomé zpět a nechal na její přání Jana Křtitele ve vězení popraviti. Uvědomoval si, že když to učiní, už nikdy neuslyší ten hlas, který byl schopen změnit něco v jeho životě k lepšímu. Nečekal, že se dostane takto do úzkých, ale necouvl. I my si musíme dávat pozor, protože ďábel je daleko chytřejší než člověk a může nám připravit situaci, v níž selžeme a která se už nedá nikdy vrátit.

Hlasy kolem sebe máme proto, aby nás nasměrovaly, kudy máme v životě kráčet. Mohou mít různou podobu – zvonů, lidské bytosti nebo Božího slova, Ježíšova slova, a mají být tím ukazatelem cesty, po níž máme jít. Je to něco, čeho bychom

se neměli nikdy vzdát, protože žijeme na této zemi jenom jednou. Musíme projít tímto životem, abychom jednou mohli předstoupit před Boží tvář.

Sv. Jan Křtitel strávil na poušti mnoho let, naučil se naslouchat Bohu, slyšet v tichu pouště Jeho hlas a tomuto vnitřnímu hlasu naslouchat. Uvědomme si, že se nerozhodujeme jenom hlavou, ale i místem, které máme v srdci a kde má být přítomen Ježíš Kristus. Tam můžeme zaslechnout Jeho hlas. Můžeme se zeptat sami sebe, zda máme ve svém srdci nastěhováno své ego, nebo tam necháme místo pro Ježíše Krista? Snažme se, abychom v sobě tento hlas nezabili, jako ho zabil Herodes a už ho nikdy neuslyšel. Uvědomme si, že víra v Boha je obrovský dar, se kterým se musíme učit pracovat a kterého si musíme vážit.

Protože až jednou budeme stát před tváří Boží, musíme na to být připraveni. Pán Ježíš se vtělil, zřekl se svého Božího majestátu, protože by nás zničil, kdybychom Ho uviděli v Jeho majestátnosti. Až bude naše duše jednou stát před majestátem Ježíše Krista a On nám řekne: „*Pojď do mého království!*“, může se stát, že k Němu nebudu schopen udělat ani krok, protože mi to bude způsobovat obrovskou bolest, neboť Jeho zář nesnesu. Pán Ježíš nás chce přijmout, ale my jsme si nepřipravili během života svatební šat, který by byl schopen unést tuto zář. Tím svatebním šatem je Eucharistie, kterou při každé mši svaté přijímáme a jež nás ztotožňuje s Ježíšem Kristem. Pak budeme schopni unést tuto zář, protože budeme mít v sobě Krista. Je to velmi jednoduché. Jen to chce víru a přijetí učení církve. Máme svobodu, můžeme se sami rozhodovat, co uděláme a neuděláme. Ale pamatujme na to, že život můžeme žít jenom jednou. Pokud při přechodu ze života do smrti poznáme, že jsme se spletli, budeme mít smůlu. Pokud jsme se nespletli, budeme se moci navěky radovat.

Prosme Pána, aby nám dával potřebné světlo k tomu, abychom se uměli správně rozhodovat. A kéž nás tyto zvony, když zazvoní, vyzvou k zamyšlení, jestli Bůh je nebo není a jestli Ho budu nebo nebudu potřebovat, až budu odcházet na věčnost. Amen.

Stanislava Vitoňová

Mitra

„Přijmi mitru; ať je tvou ozdobou nádhera svatosti, abys při příchodu knížete pastýřů mohl obdržet nevadnoucí věnec slávy.“ (Římský pontifikál: Obřady svěcení biskupa)

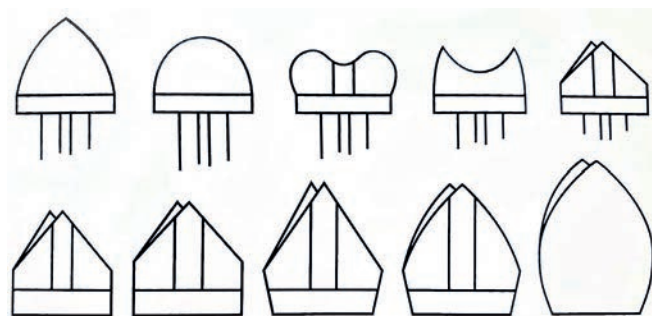
Když se řekne slovo mitra (lat. *mitra* – pokrývka hlavy), nebo infule (lat. *infula* – závoj, *infulae* – stuhy, franc. *tiara*), mnozí z nás začnou přemýšlet, co to slovo může znamenat. Při jasnějším označení pro našince, tedy „biskupská čepice“, je všem všechno jasné a první, co se jim vybaví v mysli, je postava sv. Mikuláše. Určitě však nelze tento typ liturgické pokrývky hlavy přiřadit pouze tomuto světcovi. Mitra se v liturgii používá do dnešních dnů a můžeme se s ní setkat i jinde, než na hlavě biskupa, opata nebo preláta (s právem nosit mitru), jenž právě předsedá slavnostní bohoslužbě.

Kde se vzal tento tak typický a veřejnosti hodně známý liturgický předmět? Znalci liturgie nemají jednoznačné vysvětlení původu. Ve starých pohanských kultech kněží i jiní obřadníci nosili různé pokrývky hlavy. Vliv na používání mitry má především starozákonní tradice. Druhá kniha Mojžíšova (Exodus 29,6) opisuje pokrývku hlavy velekněze – *micnepheth*: „Na hlavu mu vložíš turban a na turban připevníš svatou čelenku.“ A Třetí kniha Mojžíšova (Levitikus 8,9) k tomu dodává: „Na hlavu mu nasadil turban a dopředu na turban připevnil zlatý květ, svatou čelenku, jak přikázal Mojžíšovi Hospodin.“ Kněží v době starozákonní nosili turban z bílého plátna (*migbaa*, *pileus*, *cidaris*). Jistý vliv můžeme vidět v kapuci zvané *camelaucaum*, jenž byla součástí ornátů hodnostářů v Římské říši. Jistá souvislost může být i v názvu, neboť mitrou se původně nazývala císařská čelenka, ale také šátek ovitý kolem hlavy oběti, nebo jakýkoli šátek. V raně křesťanském období začali biskupové nosit podobnou pokrývku hlavy, jako velekněží ve Starém zákoně, ozdobenou zlatým plechovým pásem – *corona lamina aurea*. Z počátku byla mitra přilbicovitě kuželovitého tvaru a ze dvou volných konců látky, které lemovaly čelo, se vyvinuly stuhy (*vittae*, *fasciae*, *uittae*, *fanones*, *infulae*), které dnes volně padají vzadu dolů na ramena. V 8. století měla mitra stále podobu roušky a zlaté obruče, zdobené drahými kameny, podobající se starověké votivní koruně (*corona votiva*), bez visících *pendilií*.

Na konci 10. století byla těžká *lamina aurea* nahrazena zlatým vyšívaným pásem nebo plátěnou pokrývkou hlavy, utaženou a svázanou dvěma provázky. Ve 12. století se mitra prohnula a nad pravým i levým spánkem se objevily výčnělky. Prohloubení odpředu dozadu bylo ozdobeno proužkem. Výčnělky pak byly posunuty o délku čtvrtkruhu na přední a zadní stranu mitry. Jejich vyztužením vznikly charakteristické zašpičatělé rohy (*cornua*), jenž se zvedají z polí (*campi*) a jsou podloženy podšívkou (*subductura*, *foedatura*). K ozdobám mitry patří bohatá zlatá výšivka kolem spodního okraje polí mitry (*circulus*, *aurifrisium in circuitu*) a svislá výšivka (*titulus*, *aurifrisium in titulo*) oddělující přední pole (*campus anterior*) a zadní pole (*campus posterior*). Od 12. století má mitra svou zploštěnou podobu, tak jak ji známe dnes: totiž při nasazení se musí okraje zatlačit k sobě, aby se mitra rozevřela a mohla nasadit na hlavu.

Mitru si většina lidí spojuje se sv. Mikulášem; toto je zobrazení sv. Mikuláše na hlavici biskupské berly českobudějovických biskupů.

Vývoj tvaru mitry; Foto: archiv autora

Ornamenty na mitrách byly mnohdy zhotoveny z drahých kovů, kamenů nebo smaltů. Výzdoba i barvy nití jsou kritériem pro rozlišení tří základních typů mitry a jejich použití v liturgii:

- mitra pretiosa*, zdobená drahými kameny, se používala o největších svátcích;
- mitra auriphrygiata* bývala ze zlatého brokátu;
- mitra simplex* byla z bílého hedvábí nebo lnu.

V barokním období pak biskupové při bohoslužbách střídali dvě až tři mitry: *pretiosu* na vstup a závěr a *auriphrygiatu* na ostatní části bohoslužby. Mitra se postupně od doby gotiky po renesanci zvyšovala v rozích, až v době baroka dosáhla velkých rozměrů: ztratila podobu přilby a připomínala spíše věž. Vzadu visící fascie začaly být už na středověkých mitrách zdobeny vyšitými erby nositelů, což je běžné i dnes. Mitry zdobené drahými kameny se stávaly předmětem odkazů biskupů a prelátů jejich chrámům po jejich smrti. Někdy nacházíme v testamentech nebo v inventářích chrámů přání fundátora, že např. u každého použití se má nositel pomodlit jedno Zdrávas Maria za duši dárce mitry.

V období baroka a rokoka se mitry staly součástí liturgických souprav, které v případě významných katedrál byly opravdu velkolepé, pokud jde o počet součástí a vysokou uměleckou úroveň provedení. Především Francie a Itálie byly se svým tkalcovským a krejčovským uměním v čele tehdejší liturgické módy. A již od renesance navíc probíhal „mezinárodní obchod“ s těmito předměty.

Mitra byla v západní liturgické tradici počátku (tj. v letech 900 až 1000) používána pouze papeži. Z této mitry se vyvinula tiára. V následujícím období se mitra stala součástí liturgických rouch a právo jejího používání bývalo uděleno jen některým biskupům a světským knížatům. Český kníže Spytihněv II. (1031–28. 1. 1061, knížetem od 1055) se obrátil na papeže Mikuláše II. (kolem 980–19./27. 7. 1061, papežem od 6.12.1058), aby mu udělil za poplatek 100 hřiven stříbra ročně jako prvnímu laikovi právo nosit klerikální mitru, kterou nosili v tom čase papež a nejvyšší duchovní v Římě jako odznak zvláštní důstojnosti. Zde je nutné připomenout, že do císařské koruny císařů Svaté říše římské a národa německého se také vkládala bílá mitra opatřená dvěma visícími fasciemi vzadu.

Od druhé poloviny 12. století měli právo nosit mitru všichni biskupové. V tomto období dostali privilegium nošení mitry a jiných pontifikálií také opati klášterů. Ve 12. a 13. století existoval ve výzdobě rozdíl mezi biskupskou (*mitra episcopalis*) a opatskou mitrou (*mitra abbatialis*). Během 14. a 15. století se tyto rozdíly postupně setřely. Doba baroka díky různým privi-

Zlatým vyšíváním bohatě zdobená mitra, kterou nosil Služebník Boží Josef Hlouček.

Jedna z miter uložených v katedrále sv. Mikuláše.

legiím nosit pontifikálie (v případě nižších prelátů bez práva používat berlu), rozšířila nošení mitry na celou řadu duchovních (kanovníci, probošti, papežští preláti různých stupňů, duchovní významných kostelů apod.). Na II. vatikánském koncilu se rozhořela debata o privilegiu nošení pontifikálií a s tím spojené mitry. Na základě toho byl vydán dokument *Motu proprio Pontificalia insignia* (21. 6. 1968) a instrukce *Pontificales ritus* (21. 6. 1968), která omezuje používání mitry. Kromě biskupů se zde zmiňují také legáti Svatého Otce, opati a preláti s jurisdikcí nad určitým územím, apoštolský administrátoři a řeholní opati. Tyto dokumenty dále udílejí právo nošení mitry bez používání berly apoštolským administrátorům, ustanoveným na určitou dobu, apoštolským prefektům a vikářům. Mitru mohli se souhlasem biskupa diecéze používat i protonotáři nejvyššího stupně až do začátku ledna 2014, kdy papež František rozhodl o zrušení papežských prelátů a apoštolských protonotářů. I přesto jsou i v dnešní době výjimky, kdy mitru nosí duchovní na základě staleté historické tradice a pro vážnost svatyně, kde jsou ustanoveni.

Duchovní symbolika mitry jako celku, tak i jejích jednotlivých součástí, je velmi bohatá. Svým tvarem znamená mitra přilbici spásy a biskup je mitrou chráněn při obraně Církve. Připomíná také kostel, jehož hlavou je Kristus a jehož reprezentantem na zemi je biskup. Vznešenost výzdoby znamená nauku, jenž hlásá biskup, který vede Církev k dokonalosti. Dva rohy na mitře představují Starý a Nový zákon, ale také lásku Boha a bližního. Kruhový tvar představuje trnovou korunu našeho Pána, poukazující tím na slávu Kříže našeho Pána. Ozdobný pás kolem dolního okraje mitry připomíná strážkyni smyslů důležitou pro vítězství nad svody světa, je to koruna života, která je připravena od Boha všem, jenž jej milují. Tento ozdobný pás představuje také biskupa, jenž z pokladu obou zákonů (SZ, NZ) čerpá pro dobro věřících. Vyhotovení mitry z bílých tkanin je symbolem ochrany před hříchem. Stuhý – fascie – znamenají ducha i písmo, a také mystickou i literární exegezi Písma svatého. Červené střípce na jejich koncích jsou symbolem připravenosti biskupa obětovat i svůj život za víru, ale jsou i znakem starostlivosti biskupa.

P. ThDr. Gabriel Rijad Mulamuhic, O.Cr., Ph.D.

PRACHATICE: byla opravena kaple sv. Filipa Neri

Vysoko v bukových lesích nad Prachaticemi, na konci křížové cesty jen kousek pod vrchem Libín, stojí kaple svatého Filipa Neri, nazývaná Prachatickáky „Patriarcha“.

Původní kaple – dřevěná – zde stála už v roce 1669. Současná zděná budova byla postavena zhruba v polovině 19. století na místě, kde byl nalezen obraz sv. Filipa Neri. V první dekádě našeho století její majitel (tj. město Prachatice) za 1,7 mil. Kč kapli zrekonstruoval a poutníci, turisté i náhodní kolemjdoucí se mohli radovat z jejího pohledného exteriéru. Interiér však zůstal prázdný a syrový. Prachatická farnost v ní slavila poutní mši svatou.

Když se stal prachatickým farářem v roce 2017 P. Petr Plášil, zmínil se panu starostovi Ing. Martinu Malému, že by si kaple zasloužila důstojný interiér. Pan starosta tehdy slíbil, že se o to postará. A své slovo dodržel. Město do kaple zainvestovalo dalších 1,6 mil. Kč. V sobotu 10. září 2022 byla kaple slavnostně znovuotevřena a příchozí žasli nad její proměnou. Tam, kde byly dříve jen holé zdi, se nyní skvěje překrásná výmalba a krásně zrekonstruovaný oltář. Oltářní obraz představuje svatého Filipa Neri obklopeného anděly s Duchem svatým nad

Kaple svatého Filipa Neri, nazývaná Prachatickáky „Patriarcha“.

hlavou a strop nad presbytářem ho zachycuje v modlitbě k Nejsvětější Panně Marii s prachatickým kostelem sv. Jakuba za zády. Tento veselý svatý, jak je všeobecně nazýván, se jistě raduje z výsledného díla k jeho cti a slávě!

Pan starosta Ing. Martin Malý zahájil slavnost projevem, v němž shrnul historii kaple, tajemství s ní spojená, úsilí města Prachatice o její zvelebení a poděkoval všem, kteří se na této její obnově podíleli. Řekl také, že do kaple bude navrácen původní zvon, který kdosi odcizil a nyní je uložen u jedné prachatické rodiny. Pan Jan Šrámek hovořil o tom, jak se v mládí spolu s dalšími snažili o sanaci kaple, aby zabránili jejímu úplnému zničení. A pan farář P. Petr Plášil sloužil ve znovuotevřené kapli mši svatou obětovanou za všechny, kteří se kdy na péči o ni podíleli. Slavnost byla zakončena přátelským setkáním u poutních koláčků.

Kaple bude podle slov pana starosty v letních měsících otevřena a zajištěna pouze mříží, aby do ní mohli lidé kdykoli nahlédnout. Svatý Filip Neri, přimlouvěj se za nás!

Slavnostní bohoslužbu obětoval P. Petr Plášil za všechny, kteří se podíleli na péči o kapli.

Stanislava Vitoňová

Deset let těžké služby. Ale krásné.

V září uplynulo 10 let od vzniku Domova Matky Vojtěchy. Toto zařízení pro nemocné s různými druhy demencí, zejména Alzheimerovou chorobou, vybudoval jako sesterskou službu prachatický Hospic sv. Jana N. Neumanna, o.p.s.

Výročí jsme si připomenuli na více způsobů. Slavnostní bohoslužbu sloužil Mons. Martin David, biskup ostravsko-opavský a děkovali jsme při ní za dar, výsadu a čest sloužit nejslabším ze slabých, kterými beze sporu jsou lidé s nejtěžší formou Alzheimerovy choroby. O co více mají zchřadlou mysl, tím více je třeba jim věnovat lásky.

Slavnostní agappé proběhlo v klášteře prachatických sester boromejek, jež připravily milé pohoštění. K tématu proběhla

také odborná konference „Alzheimerova nemoc a my“, kde přednášeli přední odborníci pro několik desítek účastníků. Koncert pro klienty, jejich rodiny i veřejnost byl ovlivněn deštivým počasím. Ale radost jsme si vzít nenechali. Pokřtili jsme nově vydané domino, jež jsme s klienty vyrobili, zpívali a tančili s nimi.

Setkání se zaměstnanci u dobré krmě i pití přineslo nejen fotografickou retrospektivu uplynulého času, ale i ocenění věrných kolegů, kteří s námi slouží věrně deset let od samého začátku. Děvčata, děkuji vám!

Váš řída Robert Huneš

Personalialia

A. Ustanovení:

P. Bc. Štěpán ŠRUBAŘ, FSSP je od **1. 10. 2022** jmenován do úřadu farního vikáře farnosti **Římov**; č. j.: 2299/2022

B. Životní jubilea:

R. D. František HALAŠ oslavil
30. 10. 2022 své **sedmdesáté šesté narozeniny**.
R. D. Bc. Viktor JAKOVIČ oslavil
7. 11. 2022 své **třicáté narozeniny**.
K životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

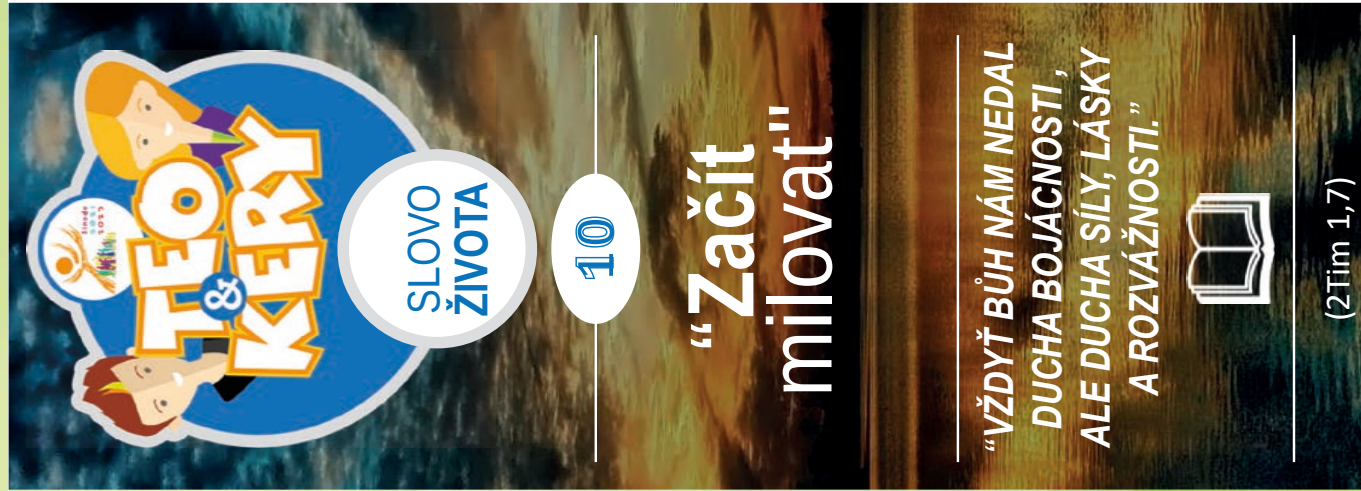
C. Výročí jáhenského svěcení:

Doc. Michal OPATRŇÝ, Dr. theol. oslavil
16. 9. 2022 své **páté výročí jáhenského svěcení**.
Mgr. et Mgr. Ondřej DOSKOČIL, Th.D. oslavil
16. 9. 2022 své **páté výročí jáhenského svěcení**.
Doc. ThDr. Rudolf SVOBODA, Th.D. oslavil
16. 9. 2022 své **páté výročí jáhenského svěcení**.
K výročí jáhenského svěcení upřímně blahopřejeme.

Z diáře otce biskupa VLASTIMILA KROČILA

1. 11.	17:00	Č. Budějovice, katedrála: mše svatá
2. 11.	15:00	Č. Budějovice, sv. Otýlie: mše svatá
6. 11.	10:30	Křtiny: Hubertská mše svatá
8. 11.	9:00	Štěkeň: kněžský den
12. 11.	9:30	Č. Budějovice, katedrála: mše svatá –
– setkání akolytů, lektorů kostelníků
a varhaníků
19. 11.	12:00	Č. Budějovice, kostel sv. Vojtěcha: mše
svatá – diecézní setkání mládeže
20. 11.	9:00	Č. Budějovice, katedrála: mše svatá
21. 11.	17:00	Č. Budějovice, kostel Obětování Panny
Marie: mše svatá
25. 11.	17:30	Strakonice, kostel sv. Prokopa: mše svatá
27. 11.	9:00	Č. Budějovice, katedrála: mše svatá
3. 12.	10:30	Ktiš – setkání účastníků Lisabon
6. 12.	16:15	Č. Budějovice, katedrála: nešpory
	17:00	Č. Budějovice, katedrála: mše svatá

Změna vyhrazena

 Dopis adresovaný **příteli** Timoteovi, ze **kterého vychází** toto Slovo **života**, je **považován za DUCHOVNÍ ZÁVĚŤ** apoštola Pavla.

 Dopis obsahuje doporučení a rady adresované Timoteovi, ale jsou určeny každému členu křesťanského společenství **včera i dnes**.

Jak svědčíme o evangeliiu?

 Je zřejmé, že to není nadání, schopnosti nebo osobní omezení, co zaručuje nebo brzdí službu slova, ale jsou to dary Ducha, **síla, láska a rozvážnost**, které zajišťují sílu svědectví.

SÍLA LÁSKA ROZVÁŽNOST

 «Kde máme **VZÍT** tyto **DARY**?»

 Sám Ježíš **V NÁS** bude stále více rozvíjet **CTNOSTI**, které potřebujeme k tomu, abychom o něm **MOHLI SVĚDČIT** v nám svěřené **KAŽDODENNÍ** činnosti.

 Co znamená: **«VYJÍT ZE SEBE A MILOVAT»?**

Postoj, který je třeba zaujmout, tedy **nebude takový, že se zablokuje**me a **zůstaneme pasivně rezignovaní**, ale takový, že **VYJDEME ZE SEBE** a **SJEDNOTÍME SE** s tím, co **vyžaduje Boží vůle**. Že se **postavíme čelem k povinnosti**, ke kterým nás **vybízí naše povolání**, a **budeme se spoléhat na Ježíšovu milost v nás**.

«K čemu nás zve Ježíš?
 «NEEXISTUJÍ ŽÁDNÉ HRANICE, NEEXISTUJÍ ŽÁDNÁ OMEZENÍ: POSÍLÁ NÁS KE VŠEM LIDEM. EVANGELIUM JE PRO VŠECHNY, NEJEN PRO NĚKTERÉ. NENÍ POUZE PRO TY, KTERÍ SE NÁM ZDAJÍ BÝT NEJBLIŽŠÍ, VÍCE VNÍMAVĚJŠÍ, VSTŘÍCNĚJŠÍ. EVANGELIUM JE PRO VŠECHNY.»

«NEBOJTE SE JÍT A PŘINÁŠET KRISTA DO KAŽDÉHO PROSTŘEDÍ, I NA OKRAJ SPOLEČNOSTI, A TAKÉ TĚM, KTERÍ SE ZDAJÍ BÝT NEJVÍCE VZDÁLENÍ, LHOSTEJNÍ, PÁN HLEDÁ KAŽDÉHO, CHCE, ABY KAŽDÝ CÍTL TEPLA JEHO MILOSRDENSTVÍ A JEHO LÁSKY.»

Papež František XXVIII. Světové dny mládeže
 Rio de Janeiro (28. července 2013)

centrogen3.rpu@focolare.org
 Upraveno ze Slova života od Letizie Magriové

Dívejme se na všechny s láskou

„Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.“
(Mt 5,7).

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a žít i ty?

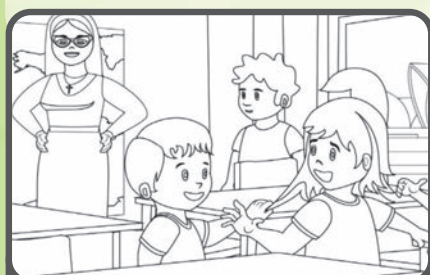
Když si Ježíš vybral 12 apoštolů, sestoupil z hory a zastavil se tam, kde bylo shromážděno hodně lidí, kteří přišli z mnoha měst, aby ho slyšeli.

Ježíš jim vysvětluje, že nemůžeme milovat Boha, když nemáme rádi bližního. Máme se ke všem chovat dobře, i k našim nepřátelům. Aby nám s tím pomohl, dá nám i nějaké rady.

S Jeho doporučeními, obvzlášť to, že máme být milosrdní, nám Ježíš pomáhá milovat Boha a všechny lidi konkrétně a nezištně.

Jasmína z Austrálie nám vypráví: Každý den dělám ve škole zkušenost s odpuštěním. Sedím v lavici s Lorencem a on mi pořád dělá naschvály.

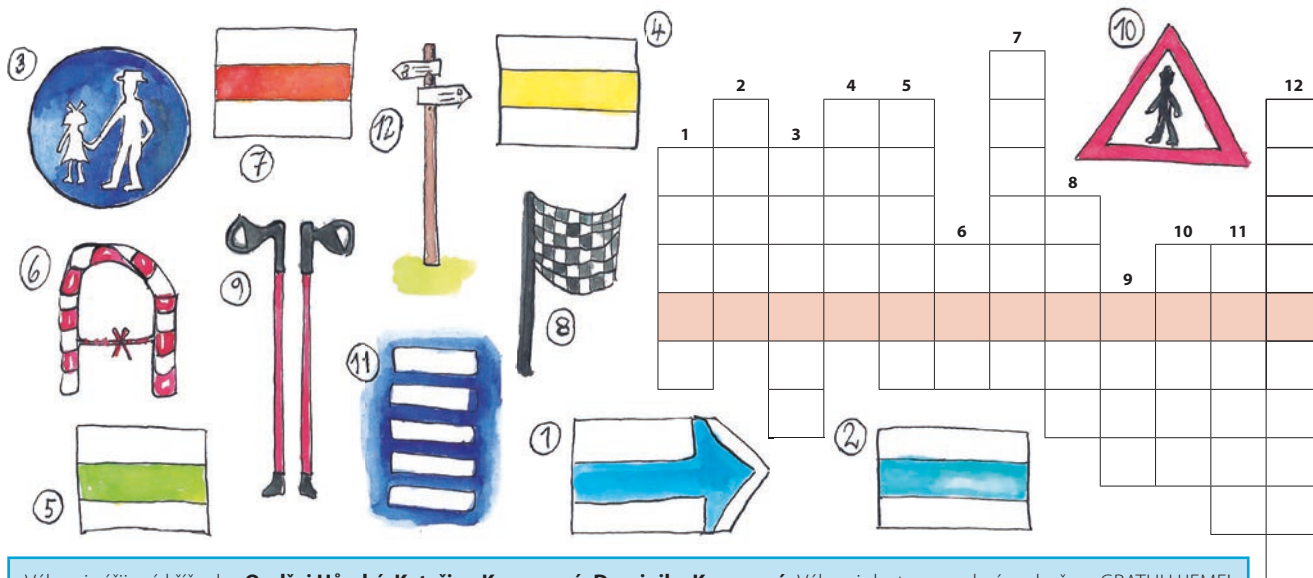

Jednou mi ukradl můj penál! A já jsem hodně zápasila sama se sebou. Zlobila jsem se na něj, ale pak jsem si vzpoměla, že Ježíš chce, abychom milovali i nepřátele a odpustila jsem mu.

Druhý den Jasmínina učitelka, rádová sestřička, řekla mamince: „Máte doma andílka, Jasmína mi hodně pomáhá, abych začínala znovu milovat, má takovou velkou trpělivost s Lorencem!“

„Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.“ (Mt 5, 7) Pán Ježíš se za svého života snažil lidem, a tedy i nám vysvětlit, kdy dojdeme spásy. Kdy budeme šťastni. V jeho řeči se nachází osm bodů, které doplňují a naplňují Boží zákon, který Židé velmi dobře znali. Jak se této Ježíšovo řeči také říká? (viz tajenka)

Výherci zářijové křížovky: **Ondřej Hůrský, Kateřina Kuruczová, Dominika Koprnová.** Výherci dostanou od nás odměnu. GRATULUJEME!
Tajenku z listopadové křížovky pošlete do 30. 11. 2022 na adresu katechetky@bcb.cz. Ze správných odpovědí vylosujeme tři výherce.

Myslivci a lesníci si na Hluboké připomněli svého prvního patrona sv. Eustacha

Účastníci mše sv. za myslivce a lesníky se sešli v sále loveckého zámku.

Mši svatou za myslivce a lesníky celebrou biskup Mons. Pavel Posád v úterý 20. září na loveckém zámku Ohrada v Hluboké nad Vltavou, kde sídlí Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství. Bohoslužba se konala v den svátku sv. Eustacha, prvního patrona myslivců a jednoho ze čtrnácti pomocníků v nouzi.

„Zámecká kaple byla v roce 1716 zasvěcena právě sv. Eustachovi, což dokládá i krásný oltářní obraz Vidění sv. Eustacha od vlámského malíře Pietra van Roye,“ vysvětluje jeden z účastníků Zdeněk Vích a pokračuje, že Muzeum, které je pobočkou Národního zemědělského muzea, s. p. o., tak navazuje na tradice schwarzenberských mší, sloužených za myslivce a lesníky a jejich ochranu každoročně až do roku 1937. Při mši sv. si připomněli i 330. výročí založení Mysliveckého bratrstva sv. Eustacha v Hluboké (1692), které se zasadilo o zvýšení odbornosti lesního personálu a bylo prvním oficiálním sdružením myslivců v Čechách. „Eustachova legenda, stejně jako pozdější o Hubertovi, se stala pro myslivce symbolem pokory a víry, na které je potřeba stále myslet,“ dodal Zdeněk Vích.

Mši sv. pro 70 přítomných, kterou biskup celebrou za doprovodu Jihočeských trubců a Chrámového pěveckého sboru Bohuslav z Lišova, se zúčastnili i členové Rytířského Řádu Svatého Huberta se sídlem v Rožmberku nad Vltavou.

Radek Gális

Členové Rytířského Řádu Svatého Huberta z Rožmberku nad Vltavou.

Kájovská hlavní pouť

Hlavní poutní mši celebroval apoštolský nuncius J. Ex. arcibiskup Jude Thaddeus Okolo.

V sobotu 8. října v Kájově začala tzv. Zlatou sobotou hlavní pouť u Panny Marie Kájovské. Mši svatou, kterou celebroval R. D. Jan Rothschedl, doprovodila rytmickým zpěvem mládež z Českého Krumlova a okolí. I tak měl ale každý možnost zapívat si mnoho mariánských písní při tradičním světelném průvodu kolem areálu poutního místa po mši svaté. Na čtyřech zastaveních jsme prosili za tento kraj, za celou naši zem, za obnovení víry, za rodiny a také za mír. Celou noc se dobrovolníci střídali v kostele při adoraci Nejsvětější svátosti až do nedělních ranních chval. Nedělní ranní mši sloužil českokrumlovský prelát Mgr. Václav Pícha, JC. D. a na hlavní poutní mši v 10:00 hodin přivítal apoštolského nuncia v ČR J. Ex. arcibiskupa Jude Thaddea Okolo.

Oba v homiliích mluvili o Panně Marii jako Královně Růžence

a povzbuzovali k modlitbě Růžence, která má velkou moc. Nuncius byl velmi srdečný a po mši svaté se rád na požádání s mnoha poutníky vyfotil. Prohlédl si poutní areál včetně nově zrestaurované kaple sv. Jana Nepomuckého a část expozice v připravovaném poutním muzeu. Po obědě na faře se nuncius s poutníky pomodlil v kostele Nanebevzetí Panny Marie litanie k Panně Marii a slavnost zakončil svátostným požehnáním.

Pana nuncia potěšilo, že na pouť přišli staří, mladí i děti a poutníkům zase on udělal radost tím, že k nim mluvil česky a se vstřícností se rád zastavil s každým, koho potkal.

Milosrdné sestry sv. Kříže

Tradiční světelný průvod kolem areálu poutního místa po mši svaté (sobota 8. 10. 2022).

Pan nuncius promluvil s mnoha poutníky.

„Požehnaný ležák“ již po šesté!

Ve středu 14. září požehnal otec biskup Vlastimil Kročil ve varně pivovaru Budějovický Budvar zvláštní várku světlého ležáku.

Foto: archiv Budějovický Budvar, n. p.

Výtěžek z prodeje této várky získá Diecézní charita České Budějovice. Letos se „Požehnaný ležák“ vaří již po šesté. Pro charitativní účely se touto cestou v minulosti podařilo získat celkem 722 000 korun. „Tato akce nám umožňuje propojit to, co máme rádi, vaření piva, s dobrým úmyslem. A to k Vánocům, kdy je požehnaný ležák prodáván, určitě patří,“ uvádí Petr Dvořák, ředitel Budějovického Budvaru. „Požehnaný ležák“ se vaří podle stejné osvědčené receptury jako světlý ležák Budweiser Budvar Original, který je vlajkovou lodí národního pivovaru od samého počátku. Akt žehnání probíhá již tradičně okamžiku, kdy je várka čerstvě dovařena. Požehnaná várka pak putuje do ležáckého sklepa, kde řadu týdnů dozrává.

„Várku pečlivě sleduje výrobní tým, a to až do plnění lahví, které ručně zabalí dobrovolníci. Finální výtěžek je výsledkem práce všech, kteří při jeho výrobě přidali ruku k dílu a pomohli, jako každý rok, dobré věci,“ uvádí sládek Budějovického Budvaru Adam Brož. Prodej „Požehnaného ležáku“ bude probíhat tradičně v období Vánoc. Letos bude k dostání pouze v lahvovém balení. Budějovický Budvar tím chce podpořit myšlenku, že „Požehnaný ležák“ patří na vánoční stůl.

Foto: Petr Samiec

„Věřím, že speciální várka ležáku, kterou dnes žehnám, přinese radost všem, kteří ji budou pít. Ať už těm, kteří dostanou láhev ležáku darem nebo těm, kteří ji někomu jako dárek koupí,“ uvedl Mons. Vlastimil Kročil, biskup českobudějovický.

Dárkové balení „Požehnaného ležáku“ také letos tradičně putuje do Vatikánu jako dar Svatému otci papeži Františkovi.

zdroj: tisková zpráva pivovaru Budějovický Budvar, n. p.

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Na Sadech 19, 370 01 České Budějovice; www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Velká dětská Bible (2. vydání)

Velká dětská Bible je určena těm, kteří odrostli jednoduchým biblickým převyprávěním, ale skutečná Bible je pro ně zatím velkým soustem. Poutavé a jen málo upravené příběhy mají stručné úvody, které vysvětlují, jak se žilo v biblických dobách. Prožitky z četby prohlubují podmanivé ilustrace Martiny Špinkové. Knihu ocení děti a rodiče při samostatném i společném čtení doma. Ve školách, v církevních společenstvích i jinde díky ní lépe poznají základy evropské kultury. Stane se vhodným průvodcem pro ty, kdo toho o Bibli mnoho nevědí a hledají přiměřený text, který je do ní uvede. Radost z ní budou mít kmotři (a nejen oni) při hledání hodnotného dárku. Bible je čtení o velkém dobrodružství lidí a Boha – o jejich setkávání, mjení a opětovném přibližování. V biblických příbězích nacházíme sami sebe: svou lásku, naději a víru, strach, vášeň, touhu, zradu i důvěru. Vstupme do tohoto dobrodružství – stojí to za to! *vázaná, 376 stran, 699 Kč*

A Slovo se stalo tělem

Óda na radost z víry v prologu Janova evangelia (Jan 1,1-18) Knížka Prolog Janova evangelia (Jan 1,1-18) je jedním z klíčových textů křesťanské Bible. Vybroušené vyznání víry rané církve nám otevírá dveře k uchopení toho, kým skutečně je Ježíš z Nazareta. Kdo je autorem Prologu a jak souvisí s celkem Janova evangelia? Jaký význam má pro náš život a spiritualitu? Proč v Prologu nenajdeme zmínku o Kristově kříži a o tajemství vztahu mezi Bohem Otcem a Slovem Synem? Ctírad V. Pospíšil propojuje přínos moderní biblické exegeze s geniální intuící církevních otců, mistrů středověké teologie i učitelů křesťanské spirituality. Jde mu vposled o uvádění smyslu Prologu do života dnešních křesťanů, o službu věřícím, církvi a okolnímu světu. *brožovaná, 216 stran, 269 Kč*

Proč je i dnes dobré mít papeže?

Přehledné a čtivé seznámení s tím, papežství vzniklo, v čem spočívá papežova služba současnému křesťanství i katolické církvi a čím je papež užitečný světu kolem nás. Papež na náš občas působí jako postava z minulosti. Zčásti je to pravda: vždyť papežství je mostem mezi tradicí a naší současností. Přesto ale mají nástupci apoštola Petra a služebníci služebníků Božích na prvním místě hlásat Kristovo poselství modernímu světu. Poctivě a současným jazykem jako papež František, Benedikt XVI. nebo Jan Pavel II. Mnozí papeže milují, ale jiní jeho roli ani tomu, co říká, nerozumí. Tato knižka nás přehlednou a čtivou formou seznamuje s tím, jak papežství vzniklo, v čem spočívá papežova služba současnému křesťanství i katolické církvi a čím je papež užitečný světu kolem nás. Nechybí základní chronologie, vysvětlení volby papeže a seznámení s jeho každodenními aktivitami. Dotkneme se i papežských návštěv v naší zemi. *brožovaná, 88 stran, 169 Kč*

Příběh jedné duše (Autobiografické spisy, 2. vydání)

Autobiografické spisy svaté Terezie z Lisieux (1873–1897), vydávané v novém českém překladu pod názvem Příběh jedné duše, patří k nejzákladnějším pokladům křesťanské duchovní literatury. Prostírká literární forma v sobě skrývá prorocký rozměr, který autorce vysloužil vzácný titul učitelka církve. Terezie připomíná všem křesťanům, že Bůh evangelií je Bůh milosrdný, proto je víra v něho světlem i uprostřed temnot a dětská důvěra v Boha lékem na existenciální úzkost. Terezička nás učí krásné a odvážné cestě duchovního dětství, která je vlastně jen znovuoobjevením původního poselství evangelia. Terezie nás do vztahu k milosrdnému Bohu učí zapojovat také naše slabosti a hříchy. Lásku k Bohu i bližnímu pak projevíme nejlépe nejmenšími a každodenními skutky lásky. Jak sama opakovala: „*Láska se nespálčí jinak než láskou.*“ *vázaná, 376 stran, 490 Kč*

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757,
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Anna Mátiková FSP

Adventní kúra pro duši

Adventní kúra nabízená v této knize je založená na Božím slově, které očisťuje, uzdravuje, utěšuje a napřimuje vše, co je v naší duši ochablé a pokřivené. Advent míváme spojený mimo jiné s tím, že sháníme a balíme dárky pro své blízké. Záměr této příručky je však přesně opačný: zve nás, abychom „rozbalili“ dary Božího slova, jež nám v tomto období štědrě naděluje mešní liturgie. Bůh všestranně pečuje o naše dobro. Někdy ale potřebujeme znovu objevit, jak lze spolupracovat s Boží láskou a milostí, abychom mohli ještě horlivěji čerpat z pramenů spásy. Kniha může posloužit k duchovní obnově jednotlivců i celých společenství. *brož., 192 s., 249 Kč*

Anna Mátiková FSP

Expedice Bible: Základní výbava

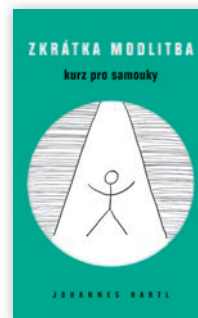
Nepřipadá vám Bible jako džungle? Nepřehledná, velká, plná nástrah? Pak se vám bude hodit průvodce, podobně jako při putování neznámou krajinou. Tato příručka upozorňuje na to, co v „biblické krajině“ stojí za „návštěvu“, varuje před nástrahami, jaké mohou číhat ve špatném stylu čtení, a též napovídá, jak vytěžit z „návštěvy biblické džungle“ co nejvíc. Kromě toho vleává nadšení, je srozumitelná a stručná. Jinými slovy, mohla by se též jmenovat: „*Co jste chtěli vědět o Bibli, a báli jste se zeptat, protože víte, že byste to měli už dávno vědět.*“ *brož., 184 s., 249 Kč*

Johannes Hartl

Zkrátka modlitba: Kurz pro samouky

Autorem tohoto „kurzu pro samouky“ je sice laik, ale nikoli ve smyslu „neodborník“. Právě naopak – asi málokdo z čtenářů má s modlitbou tak letitou a mnohovrstevnou zkušenost. Navíc ne každý umí psát o modlitbě svěžím a objevným způsobem, natož vyprávět příběhy z evangelií tak, že k vám promlouvají úplně nově. Dvanáct předkládaných kapitol či lekcí má potenciál z gruntu proměnit váš modlitební život – anebo vás aspoň nadchnout pro to, abyste s ním konečně začali. *brož., 184 s., 259 Kč*

Hannah Hurnard

Jako laň na výšinách

„Jako laň na výšinách“ je dnes už světově proslulá duchovní novela, která zachycuje duchovní zranění člověka a jeho proměnu v síle Boží milosti. Bázlivka z údolí Ponížení přijme pozvání Pastýře a vydá se na dlouhou a strastiplnou pouť k Výšinám, a to v doprovodu dvou společníků, které by si sama nikdy nevybrala. Na cestě ji čekají mnohá úskalí a nebezpečí, ale s pomocí Pastýře a jeho milosti nejenže vše zdárně překoná, ale dojde úžasné vnitřní proměny, jakou si ani neuměla představit. Když pak obdrží nové jméno, vrátí se zpět do údolí, aby svým příbuzným dodala odvalu k podobné cestě. *brož., 198 s., 299 Kč*

Adrien Mamadou Sawadogo

Včera muslim, dnes Kristův kněz

Poutavé svědectví věřícího muslima, ze kterého se stal kněz a misionář působící v Africe. Je to Bůh, kdo vždy zvítězí, tvrdí otec Adrien. Tohle motto si zvolil, když se rozhodl převyprávět dobrodružství svého obrácení ke Kristu a povolání ke kněžství. Rád zdůrazňuje: „*Nejde tu ani o vítězství křesťanství, ani o prohru islámu, ale o uskutečnění Božího díla.*“ *brož., 88 s., 225 Kč*

VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...

Toužíme být milováni a milovat. Někdy se nám to daří, někdy nám vztahy dají pořádně zabrat. Jak na trvalé a harmonické vztahy?

Diecézní centrum pro rodinu nabízí několik podnětů na podporu dlouhotrvajících a harmonických vztahů. Postupně je budeme zveřejňovat na stránkách tohoto časopisu.

První díl bychom věnovali základu každého vztahu a tím je **SE-BEPOZNÁNÍ A SEBEREGULACE**.

Abychom totiž byli schopni dosáhnout harmonického vztahu k druhým lidem a jim i nám to přinášelo radost, potřebujeme znát sami sebe. Existuje mnoho věcí, které nás ovlivňovaly, ovlivňují, a ještě ovlivňovat budou. Jsou to geny, které jsme převzali od našich rodičů, kultura, do které patříme, sociální kontakty, kterými se obklopujeme, vzdělání, kterého se nám dostalo, a mnoho dalších vlivů, které nás postupně formují. Někdy pozitivně a někdy naopak. Ve své hlavě jsme si možná vytvořili i nějaké myšlenkové konstrukty, které vznikly díky zkušenostem a které v nás vyvolávají emoční reakci na podněty zvenčí.

Uvedu příklad: Přicházíte domů z práce, kde se ten den nedařilo, váš šéf byl nespokojený a práci, které jste se delší dobu věnovali, budete muset předělat. Cítíte se nedoceneně a unaveně. Doma vám partner/ka vynadá, že jdete pozdě a vyčte vám, že jí/jeho nevnímáte, když si stěžuje na děti, které ten den zlobily, a na sousedku, která vás pomlouvá. Už toho máte tak akorát dost, a tak vybuchnete, křičíte na všechny kolem sebe a je vám z toho všeho nanic. Stydíte se sami před sebou, protože víte, že jste to zase nezvládli. Co s tím?

Přemýšleli jste někdy o tom, kde se bere např. vztek a jaká je jeho role? Především je to emoce, která nás chrání, aby to, co v sobě cítíme, všechna ta nahromaděná frustrace, tolik nebolela. Podle psychologa Daniela Golemana jsou emoce ve své podstatě obranným mechanismem, který vyvolává tělesnou reakci. Začneme se třást, buší nám srdce nebo nám není dobře u žaludku atp. Vyvolaná emoce a tělesná reakce jsou nevědomé reakce na myšlenkový konstrukt, kterým jsme vyhodnotili „spouštěč“ – tedy podnět, který na nás působí. Protože jsou nevědomé, nemůžeme je naším rozumem ovlivnit. Emoce jsou chemickou obrannou reakcí a my se máme snažit je nepotlačovat, ale prožít.

Jak? **V BEZPEČNÉM PROSTŘEDÍ.** Tím v té chvíli není ani partner/ka, ani děti, ani ta sousedka. Může tím být koupelna, kde jsme na chvíli sami, polštář, do kterého bušíme, sportovní výkon, kterým vyplavíme nahromaděný adrenalin z těla nebo cokoli jiného. Jde o to, abychom emoce nejen nepotlačovali, ale ani jimi neubližovali svému okolí. Pokud chceme, aby v našich interakcích panoval postupně větší klid, bude to vyžadovat trénovat trpělivost, empatii, ochotu naslouchat, a dokonce ochotu být i zranitelný.

A na závěr dnešního dílu „Jak na dobré a harmonické vztahy“ ještě pár praktických rad:

- 1. Neberte si nic osobně.** Nevyhodnocujte podněty od druhých negativně v pocitu, že vám chtějí ublížit, ale snažte se mít trochu odstup a nejprve o dané situaci přemýšlet. Emotivní chování druhých k vám není o vás, ale o nich. Je to jejich obrana.
- 2. V žádném případě druhému neříkejte, aby se uklidnil.** Cílem není změnit nebo opravit emoce druhého člověka, ale být v té chvíli s ním. Pomoci mu je zvládnout nasloucháním a empatií. Pokud to uděláte dobře, vztek toho druhého ustoupí a na světlo vystoupí základní emoce. Tím budete mezi sebou budovat důvěru.
- 3. Snažte se pochopit, co opravdu stálo za silnou emocí.** Identifikujte příčinu a snažte se tomu porozumět. Komunikujte mezi sebou o tom. Ale pozor: na konstruktivní diskusi se vyplatí počkat na správný okamžik.

(Příště pokračování)

Mgr. Martina Fürstová

Katedrální evangelizace

POŠLI POZDRAV NEMOCNÝM A OSAMĚLÝM K VÁNOCŮM

Namaluj obrázek pro babičky a dědečky
v domovech pro seniory či nemocné v hospicích.

V křížovce se dozvíš, co můžeš malovat.

K namalování obrázku Ti pak může pomoci,
když si něco přečteš nebo se podíváš:

<https://deti.vira.cz/kalendar>
- advent, Vánoce, tři králové

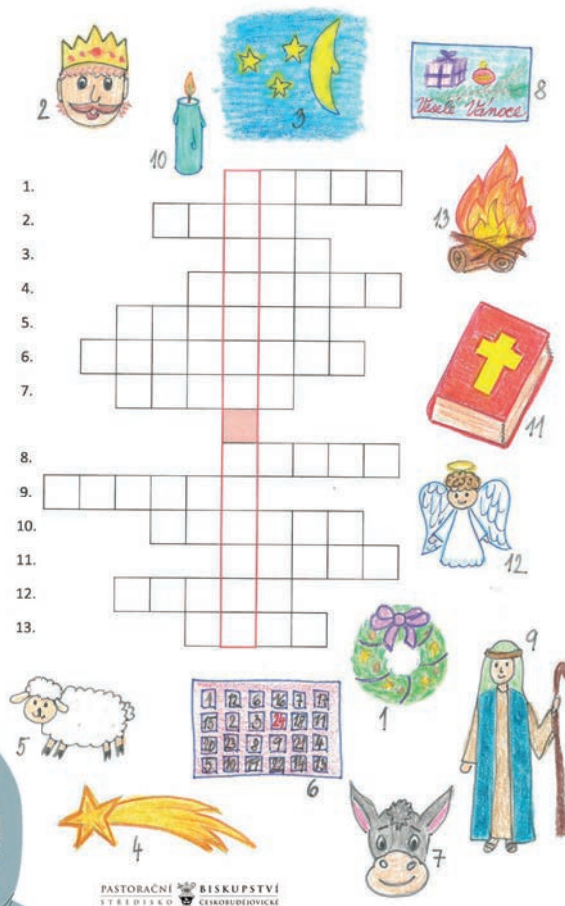
YouTubeProlidi.online:
Vánoce - Putování do Betléma

Pošli emailem na katechetky@bcb.cz,
nebo doruč na adresu
Široká 27, 370 01 České Budějovice.

Připiš své celé jméno a poštovní adresu,
rádi Ti poděkujeme.

Nejpozději však do pondělí 12. 12. 2022.

Vše také vyhledáš na webu Prolidi.online.

PŘÍPRAVA NA NEDĚLI

- PODNĚTY K MODLITBĚ
- VÝKLAD PÍSMO
- KATECHEZE

YOUTUBEPROLIDI.ONLINE

PASTORAČNÍ STŘEDISKO BISKUPSTVÍ
ČESKOBUDĚJOVICKÉ

CHCETE PRACOVAT PRO CHARITU?

Charity napříč diecézí hledají nové zaměstnance do sociálních i zdravotnických služeb. Nabízíme odpovídající platové ohodnocení a zajímavé zaměstnanecké benefity.

Více informací na <https://www.dchcb.cz/kdo-jsme/pracovni-prilezitosti/>

Diecézní charita
České Budějovice

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU ZVE MALE I VELKÉ NA

ADVENTNÍ DÍLNU

Neděle 18. 12. 2022
od 14:00 do 18:00

HORNÍ SÁL DĚKANSTVÍ
U KATEDRÁLY SV. MIKULÁŠE
ČESKÉ BUDĚJOVICE
- vchod z ulice Hroznová

Nabízíme možnost vyrobit si
jednoduché vánoční dárky a ozdoby.

Blíží informace na www.prolidi.online

PASTORAČNÍ STŘEDISKO BISKUPSTVÍ
ČESKOBUDĚJOVICKÉ

Chroboly: hnacím motorem byla opět láska

Tak jako každý rok i letos proběhla krásná pouť k uctění svátku Narození Panny Marie v Chrobolech u Prachatic. První zářijový víkend byl opět ve znamení krásných květů, hudby i tance, dobrého jídla a pití, ale především plný krásných setkání a modliteb. Nejdůležitějším bodem poutního programu byla samozřejmě (s láskou připravená) slavnostní mše svatá v kostele Narození Panny Marie.

Již v předvečer slavnosti se kostel zcela zaplnil při koncertu duchovní hudby, nad kterým tentokrát převzal osobní záštitu senátor Parlamentu České republiky pan Ing. Tomáš Jirsa společně s chrobolským starostou Oldřichem Valouchem. Soubor Gentlemen Singers předvedl snad to nejtěžší ze svého repertoáru a musím přiznat, že toto vystoupení bylo asi opravdu nejnáročnější, jaké jsme tu kdy měli. Takzvané EVOKACE vycházejí z nejlépe hodnocené nahrávky Contemplatio Caeli, která je oceňována nejen širokou i odbornou veřejností. EVOKACE znamenaly velký úspěch na mezinárodním sborovém festivalu v irském Corku a také v chrobolském kostele zněly naprosto úchvatně. Profesionální výkon mužského vokálního oktetu nemohl nikoho nechat na pochybách, že pánové umějí nádherně pracovat se svými hlasy. Byla to skutečná modlitba kolem chrobolského oltáře. Velebný kontratenor – hlas pana Filipa Dámence – musel jistě dlouho nechávat posluchače v němém úžasu. V neděli pak kostel zaplnili nejen místní farníci, ale především poutníci z širokého okolí i celých jižních Čech. Nádhernou liturgii poutní mše svaté doplnil zpěv prachatického chrámového sboru pod vedením paní Veroniky Králíkové. Mši svatou celebraval prachatický vikář otec Petr Plášil, který mimo jiné celou slavnost přirovnal ke svatební hostině našeho Pána s Církví svatou. Mše svatá byla zakončena poutním požehnáním s monstrancí a Nejsvětější svátostí všem přítomným a celé naší obci. Po bohoslužbě se mohli všichni přítomní občerstvit různými dobrotami, které připravily a napekly místní, ale i prachatické ženy. I těm bych chtěl v tuto chvíli velmi poděkovat za jejich láskyplnou službu. Kolem kostela byl připraven zajímavý program se starobylými šumavskými řemesly. Všichni se mohli nechat nejen inspirovat, ale také si mohli některé dovednosti sami vyzkoušet. Kromě řezbáře mohli poutníci žasnout nad zručností šindeláře, korytáře, člověka, který vyrábí dřeváky či

splétá mašlovačky až po paní, která fouká skleněné šumavské perly a korálky, ze kterých vyrábí světový unikát – „šumavský růženec“. Bohatý program byl připraven i pro děti. Všichni si také mohli zazpívat či zatančit s nejstarší jihočeskou dechovou kapelou Babouci. K tomu všemu se podávala vynikající káva, pivo, grilované klobásy, selátko či jehně. A protože krásné počasí nám doslova vyprosila Panna Maria, mohli jsme její narozeniny oslavovat do pozdních večerních hodin.

Petr Jan Juhaňák

Básník jako kněz

V ediční řadě Scientia Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích byla vydána publikace s názvem Básník jako kněz. Jedná se o knižní podobu diplomové práce, která je teologickou interpretací skladby Vítězslava Nezvala Z domoviny. Jejím autorem je básník, spisovatel, teolog a absolvent naší fakulty Petr Kukal. Knihu je možné si zapůjčit či zakoupit v Knihovně J. P. Ondoka.

Mgr. Martina Hlaváčová

Podzimní pouť v Římově – Povýšení svatého kříže

„MY KÁŽEME KRISTA UKŘIŽOVANÉHO.“ (1 Kor 1,23)

V neděli 18. září proběhla v Římově tzv. podzimní pouť jako připomínka svátku Povýšení svatého kříže. Tam, kde je do krajiny vetkána pašijová cesta, kde se na každém kroku zpřítomňuje utrpení Pána Ježíše a Jeho veliká láska k lidem, tam se tak nějak patří mluvit o kříži. O Kristově kříži. Ne o kříži bez Krista či Kristu bez kříže, jak o tom hovořil v kázání při ranní mši svaté prof. Tomáš Machula. Kříž bez Krista je utrpením beze smyslu a transcendence, zatímco Kristus bez kříže je „ochočeným Bohem“, jakýmsi průvodcem nekonfliktním světem. Kristus je vždycky Kristus ukřižovaný. Jak říká svatý Pavel v 1. listu Korintským: „Rozhodl jsem se totiž, že mezi vámi nebudu znát nic než Ježíše Krista, a to Krista ukřižovaného.“ (1 Kor 2,2)

„Vezměme si kříž jako svůj životní program,“ řekl prof. Machula. „Najděme sami pro sebe Krista ukřižovaného a s Ním spojený smysl utrpení. Přijměme hlouběji své vykoupení a postavme si před oči plnost božství Krista, které se skrze Jeho utrpení, smrt a vzkříšení ukazuje. A berme to vše jako cestu k vyvýšení, tj. ke spáse. Jinými slovy, naším programem ať je Kristus ukřižovaný.“

„Pohled na kříž,“ vyzval P. Zdeněk Prokeš v kázání při předpolední mši svaté, „ovšem ne jakkoli, ale s vírou, že v kříži je spása. Máš ve svém příbytku někde kříž? Kup si kříž asi 30 cm dlouhý s tělem Pána Ježíše Krista a zkus nad ním denně 20 minut rozjímat. Svatá Terezie z Avily říká, že slibuje nebe tomu, kdo bude denně 20 minut rozjímat na křížem Ježíše Krista.“

Dotýkejme se spolu s Kristem Jeho kříže a nechme se uzdravit jako ona žena v roce 325 při identifikaci pravosti nalezeného břevna!

Stanislava Vitoňová

Foto: Stanislava Vitoňová, Zlomek a víra

Charity Pelhřimov a Kamenice nad Lipou oslavily třicet let

Už třicet let pomáhají lidem ve svém regionu Charita Kamenice nad Lipou a Charita Pelhřimov. V rámci oslav otevřely své dveře a umožnily veřejnosti, aby nahlédla do jejich zázemí a užila si oslavy společně s nimi. Kromě mše svaté, občerstvení a kulturního programu mohli lidé v Kamenici nad Lipou zalistovat kronikami, v Pelhřimově zase uspořádali probírku šatníku – tedy věcí, které lidé darují potřebným, ale není pro ně aktuálně využít. „Moc si vážíme Vaší práce a Vašeho osobního nasazení. Měli jsme teď v krátkém čase několik náročných období, ale myslím, že se nám je společně podařilo velmi dobře zvládnout. Udělám vše pro to, abych Vás maximálně podpořil v dalších letech a aby Vaše práce nezůstala nedocenená,“ děkuje zaměstnancům i ředitelům oblastních Charit diecézní ředitel Jiří Kohout.

Veronika Kabátová

Oslavy 30 let v Charitě Kamenice nad Lipou; Foto: archiv Charity Kamenice nad Lipou

Oslavy 30 let v Charitě Pelhřimov; Foto: archiv Charity Pelhřimov

Další rok v Diecézně – misijním mezinárodním semináři Redemptoris Mater v Českých Budějovicích

Seminář Redemptoris Mater v roce 2022

Milí bratři a sestry v Kristu!

jakožto rektor semináře cítím povinnost vás seznámit s tím, co se nám v minulém formačním roce podařilo uskutečnit, a také vás informovat, jaký je aktuální stav našich bohoslovců. Víím, že se za seminaristy mnozí z vás pravidelně modlíte, proto je důležité, abyste věděli, jak každý z nich pokračuje na své cestě ke kněžství.

Náš seminář oslaví na Slavnost Ježíše Krista Krále již 5 let své existence. Minulý rok v červnu jsme vysvětili na kněze prvního kandidáta, původem z Chorvatska, P. Viktora Jakoviče, který po svěcení dostal dekret do Římskokatolické farnosti Písek, kde působí dodnes.

Další z našich bohoslovců absolvovali v minulém školním roce důležité etapy na své cestě ke kněžství: Stanislav Matyska přijal dne 7. května 2022 kandidaturu. Mariano Zanolli a Giovanni Giuliani přijali dne 21. května 2022 službu lektora. Giovanni tento rok ale nenastoupí do formačního roku v semináři, protože od července začal svoji pastorační praxi, a to v Izraeli. Rovněž i Aaron brzy začne svoji praxi, prozatím ale ještě neznáme jeho destinaci. Tato pastorační praxe ve formě misijní činnosti je součástí 9leté formace ke kněžství ve všech seminářích Redemptoris Mater na světě, a obvykle trvá dva roky. Konkrétní země, město, farnosti či oblast se vždy určují podle konkrétních aktuálních potřeb jednotlivých misí.

V polovině září jsme se také dozvěděli radostnou zprávu, a to, že do našeho semináře nastoupí nový kandidát. Je opět italské národnosti. Jmenuje se Paolo a pochází z regionu Abruzzo, konkrétně z městečka Vallemare, které se nachází nedaleko

Seminární zahrada bude bohoslovcům soužit k meditaci a osobní modlitbě.

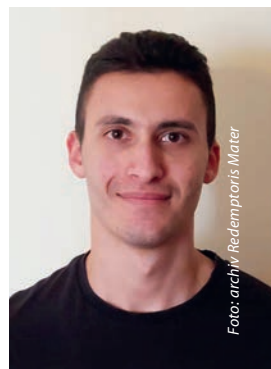
od Pescary. Paolo má 24 let, má dva starší sourozence, a má bakalářský titul z oboru ekonomie. Tento školní rok ho bude čekat intenzivní kurz českého jazyka, aby mohl v příštím roce na podzim začít studium teologie na Teologické fakultě Jihočeské univerzity.

Ve formačním procesu přípravy na kněžství je tedy nyní 8 bohoslovců, z nichž je aktuálně 6 v semináři:

1. ročník – Paolo Palozzo (Vallemare, Itálie)
 2. ročník – Edoardo De Santis (Sant'Egidio alla Vibrata, Itálie)
 3. ročník – Davide Mariotti (Civitanova, Itálie)
 4. ročník – Juraj Šustek (Bratislava, Slovensko)
 5. ročník – Stanislav Matyska (Valašské Meziříčí, ČR)
 6. ročník – Mariano Zanolli (Řím, Itálie)
- Giovanni Giuliani (Ostra Vetere, Itálie), mimo seminář – misijní praxe v Izraeli.
– Aaron Jesus Santana Hernandez (Mexiko city, Mexiko), mimo seminář – misijní praxe (ještě čeká na destinaci).

Další události, týkající se našeho semináře, o které bych se s vámi rád podělil, jsou následující:

Máme velikou radost z toho, že se nám v červnu podařilo dokončit práce na terénu seminární zahrady tak, aby mohla sloužit bohoslovcům k meditaci a osobní modlitbě. Díky štědrosti dobrodinců, kteří nám tento rok přispěli na chod semináře a na terénní úpravy seminární zahrady, se mi

Paolo Palozzo nastoupil do 1. ročníku semináře letos v září.

k dnešnímu dni podařilo zaplatit i všechny faktury za provedené práce. Dne 3. července se pak uskutečnil „Den otevřených dveří“, na kterém se účastníci mohli dozvědět více o životě bohoslovců, shlédnout prostor semináře i dokončené zahrady a slyšet osobní zkušenosti bohoslovců. Celý půlden jsme si nechali natočit a zpracovat do profesionálně vytvořeného videa, které shrnuje základní povídání o semináři, záznam z koncertu českých a mezinárodních písní v provedení našich bohoslovců a některých částí mše svaté, kterou předsedal českobudějovický biskup, Mons. Vlastimil Kročil. Musím říci, že se video opravdu podařilo. Pokud by někdo z vás měl zájem ho shlédnout, naleznete ho na webových stránkách našeho semináře: **www.redemptorismater.cz**.

Co nás čeká tento rok?

Mám veliký sen, který bych chtěl zrealizovat pro dobro seminaristů (a nejenom). Jedná se o sportovní hřiště. Důležitým aspektem života bohoslovců je totiž možnost sportovního vyžití, které pomáhá přijít na jiné myšlenky a zbavit se na hřišti všech napětí, které náročnost studia, seminárního řádu a vykonávání různých seminárních služeb, někdy vytvářejí. Seminář Redemptoris Mater v Českých Budějovicích sousedí s Farností sv. Cyrila a Metoděje, která má k dispozici malé hřiště, které je ale ve špatném stavu a má nevhodný povrch, takže se na něm prakticky nedá provozovat žádný typ sportu. S místním farářem, P. Stanislavem Brožkou, jsme se zamysleli nad projektem, jak zkusit hřiště zvětšit a zmodernizovat, aby mohlo být k dispozici bohoslovcům, ale také farníkům Farnosti sv. Cyrila a Metoděje, jakož i mladým lidem a rodinám s dětmi, se kterými přicházíme do kontaktu, a kterým do budoucna chceme jako seminář nabídnout různé pastorační aktivity, spojené se sportovní činností. Naši bohoslovci přicházejí do kontaktu se studenty Jihočeské univerzity a mnoha jinými mladými lidmi, takže, pokud by se projekt podařilo zrealizovat, mohlo by být hřiště skutečně patřičně využíváno. Co se týče finančních prostředků na realizaci projektu hřiště, již dva roky se snažíme projekt posílat na různé příspěvkové instituce v ČR i v zahraničí s žádostí o finanční příspěví, prozatím se nám ale nepodařilo sehnat dostatek financí pro jeho realizaci, protože dnešní doba v tomto ohledu není pro nikoho vůbec jednoduchá. Jsme tedy stále ve fázi hledání sponzorů „s velkým srdcem“.

Na závěr chci poděkovat všem z vás, kdo nám pomáháte hmotně i duchovně!

Za všechny naše dobrodince se denně modlíme a pravidelně sloužíme mše svaté!

Vyprošujeme vám i vašim rodinám Boží ochranu a požehnání! Ale nejenom vám, ale i celé Českobudějovické diecéze, panu biskupovi, všem kněžím v jejich namáhavé práci, všem věřícím, ale i nevěřícím, aby mohli i oni najít cestu k Bohu a zakusit velikost Boží lásky v jejich životě. Kéž nám všem dá Bůh milost, abychom mohli i tento rok kráčet s důvěrou v tom, co On pro nás ve své prozřetelnosti připravil.

*P. Zdeněk Gibiec,
rektor semináře*

Teologická fakulta JU zahájila akademický rok

V prvním říjnovém týdnu se uskutečnily imatrikulace studentů prvních ročníků v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích. V akademickém roce 2022/2023 se do 1. ročníku studia v bakalářských, navazujících magisterských a doktorských studijních programech řádně zapsalo 355 studentů:

- bakalářský, navazující magisterský a doktorský studijní program Filozofie, celkem 51 studentů 1. ročníku
- bakalářský a navazující magisterský studijní program Pedagogika volného času, celkem 107 studentů 1. ročníku
- bakalářský program Sociální a charitativní práce, navazující magisterský studijní program Etika v sociální práci a doktorský studijní program Spiritualita a etika v sociální práci, celkem 127 studentů 1. ročníku
- bakalářský, navazující magisterský a doktorský studijní program Teologie a navazující magisterský studijní program Teologie služby celkem 27 studentů 1. ročníku
- bakalářský studijní program Religionistika celkem 44 studentů 1. ročníku.

Mgr. Martina Hlaváčová

Foto: Archiv TE JU

Otec Tomas van Zavrel: „Záříme Duchem svatým.“; Foto: Tomáš Vojta

Chválicí kapela; Foto: Tomáš Vojta

Požehnání evangelizačního týmu; Foto: Tomáš Vojta

Po celý večer probíhala přímělná modlitba; Foto: Tomáš Vojta

„MÁME OTEVŘENO“: evangelizační večer v katedrále

Poslední pátek letošního září se v českobudějovické katedrále uskutečnil první evangelizační večer plný chval, písní a modliteb.

„**Máme otevřeno**“ je název prvního z plánovaných evangelizačních setkání tohoto druhu v katedrále sv. Mikuláše určených pro širokou veřejnost, všem hledajícím duchovní občerstvení. „*Tento večer vystihují slova: Bůh jde vstříc každému člověku. Bohu na nás záleží. A dává se nám poznat,*“ přibližuje proběhlou akci její hlavní organizátorka a moderátorka Marie Němcová. „*Já jsem byl rád, že se ten večer konal, že jsem u toho mohl být. Měl jsem takový pokoj v srdci. Bylo vidět, že se zde Bůh dotýká srdcí lidí. Je hezké Boha chválit a otvírat mu dveře,*“ podělil se o své dojmy Jiří Bárta, jeden z dobrovolníků, který si vzal na starost službu přímělné modlitby, která se nabízela účastníkům večera. Katedrálou se linula hudba až na veřejné prostranství, kde stáli ostiáři, kteří se dávali do řeči s kolemjdoucími. „*Ne každý si troufne vejít a někdo chce stát jen opodál a jen se trochu přihřát,*“ prozradila nám své vjemy řeholní sestra Markéta z Lomce. Hudební doprovod písní chval zajišťovala kapela AMDG, tentokrát s hostující kytaristkou Danielelem Fořtem. „*Zájem lidí o evangelizační večer byl nad očekávání, i když nám nejde o počty, ale spíš o to, že se vnímáme jako služebníci Páně, kteří dělají, co jsou povinni udělat,*“ říká otec Tomas van Zavrel, ředitel Pastoračního střediska při Biskupství českobudějovickém, které tyto večery pořádá a pokračuje: „*Vnímali jsme, že je na čase se v Českých Budějovicích takovým pravidelným a vytrvalým způsobem otevřít dveře Božího srdce dokořán. Je mezi lidmi taková*

touha po lásce, pokoji, porozumění. Kdo jiný by to nabízel než my, křesťané.“

Možnosti přistoupit ke svátosti smíření spolu s nabídkou kněžského požehnání, přímělné modlitby a tzv. naslouchajícího ucha byly tento první večer méně využívány, ale na závěr se evangelizační tým shodl, že večer vnímali jako velmi plodný a hodný opakování. Na účastníky udělala zřejmě největší dojem celková večerní atmosféra krásného chrámu umocněna hudbou, chválami Boha a tlumeným osvětlením se svíčkami v přibývajícím tmě.

Před akcí se konala páteční bohoslužba, kterou celebroidal děkan Zdeněk Mareš. „*Měl jsem mši svatou v Českých Budějovicích naplánovanou už dávno, ale že se mi prodlouží o další dvě hodiny, tak to jsem vůbec nečekal a bylo to velmi milé a krásné překvapení. Byl to první večer, vnímal jsem to jako první korálek na zlatostříbrném řůženci, ať je tedy těch korálků co nejvíce navlečených na niti,*“ světil nám návštěvník Tomáš Vojta z Tábora.

Večery „**Máme otevřeno**“ budou po 12 měsících pokračovat každý poslední pátek v měsíci. Na nejbližší konání evangelizačního večera v katedrále v Českých Budějovicích se mohou všichni zájemci opět těšit poslední listopadový pátek, a to konkrétně 25. listopadu od 18 hodin.

Eva Haláčková